

בוגרים ברוזנפלד

Graduates in Focus

אוריין יעקבי, אפשון (שון) אגילאר, דפנה בן ארי, פולה פרחי, שלי ברגר

11.01.25 - 28.11.24 | אוצרת: מיה פרנקל טנא

בתערוכה מוצגות עבודות נבחרות של ארבע בוגרות טריות ובוגר אחד, שסיימו את לימודיהם במחלקות לאמנות באקדמיה בצלאל ובמדרשה בשנת 2024.

שלי ברגר / בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב

ביצירתי אני משתמשת במגוון רחב של חומרים, אך הצבע הוא אחיד - תמיד רק גוונים של לבן. הצבע הלבן הוא הקרקע היציבה שהגדרתי לעצמי, עליה אני יכולה להתפזר ולצאת משליטה, ועם זאת להישאר באיזון. המונוכרומטיות היא החוק, או ההיגיון היחיד הקבוע בעבודותיי - בכך היא מאפשרת לי להרחיק לכת וללכת לאיבוד בכל שאר המובנים.

אני עובדת בצורה אינטואיטיבית, מאפשרת לדימויים לצוף מבלי לכפות עליהם הסבר בשלב מוקדם מדי. זאת מפני שאני מתעניינת במצבי תודעה שונים, ובמיוחד מצבי תודעה המשוחררים מן ההיגיון. אני משתמשת בחלומות שלי כמקור בלתי נדלה של תכנים ודימויים, ושואבת השראה מציורי ילדים, אמנות אוטוסיידרית ואמנות שבטית.

מצבים נפשיים קשים כמו פחד וחוסר-ודאות מפעילים אותי. אני משתמשת ביצירה כאמצעי לפגוש ולעבד את הרגשות האלה, בצורתם הגולמית והטרומ-מילולית. אני יוצרת מתוך עמדה של חמלה וכנות - תמיד בתקווה לגעת באופן מדויק באמת נפשית כלשהי.

פולה פרחי / המדרשה הפקולטה לאמנויות בית ברל

הציור שלי, המתחיל תמיד מתוך אי ידיעה או הגדרה לגבי 'נושאו' הסופי, מושתת לרוב על דימויים מעולמי הקרוב - אירועים נפשיים או כאלה המתרחשים בעולם שבחוץ, בני משפחה, ילדיי, חברים או מראות בהם אני נתקלת ולוכדים את תשומת ליבי.

הציורים המוצגים בתערוכה נוצרו לאחר טבח השביעי באוקטובר. הם נשענים ברובם על צילומים ממצלמת הטלפון שלי שצולמו עוד טרם פרוץ המלחמה. הדימויים עברו טרנספורמציה ציורית לכדי דימויי מציאות מתפרקת, חללים אלטרנטיביים למקור, שינוי בממדי הדמויות השונות והקצנה של הפערים ביניהן, בלבוש ובמגדר.

העולם הנברא בציור הוא עולם שברירי ותלוי על בלימה, מבולבל, מאיים וגרוטסקי. מתחת לפני השטח מבעבעת אלימות מודחקת וחרדה מפני איום של קריסה.

אוריין יעקבי / המדרשה הפקולטה לאמנויות בית ברל

עבודותיי מהעת האחרונה עוסקות במצבי חירום. התרחישים המתוארים בציורים מדומיינים ברובם, ומתקיימים בזמן ובמקום בלתי ידועים. אני מתעניינת במצבי כוונות מתמשכים השוררים ביתר שאת בעידן העכשווי. זאת נוכח איומים ממשיים בדמות מגפות, מלחמות, אסונות אקולוגיים והשלכות בלתי צפויות של טכנולוגיות בינה מלאכותית.

אני משתמשת בציוריי בצבע בסיס 'פולט אור' המיועד למקלטים. האופן שבו הוא זוהר בחושך מעצים את תחושת הדחיפות והכאוס בעת חיפוש אחר מחסה וריצה למקלט. דמויות האנשים בעבודות נעשו בהשראת איורים גרפיים מתוך עלוני הדרכה לשעת חרום המחולקים במטוסים. השפה הגרפית הטכנית, נאיבית כמעט, עומדת בניגוד אירוני למצב החירום הפוטנציאלי שהיא מתארת. במציאות הנוכחית, שבה תחושות חרדה, כאוס, בלבול וחוסר-ביטחון מעמיקות ומועצמות, הנחיות בנוסח "עבור לתנוחת חירום" הופכות רלוונטיות יותר מתמיד.

בוגרים ברוזנפלד Graduates in Focus

אפשוון (שוון) אגילאר / בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב

בהיותי בן לאם ממוצא פיליפיני ואב אפרו-אמריקני, יליד ארץ חלב ודבש, אני חוקר ללא הרף את מאבקי הזהות הפנימיים שלי ואת הצורך בהסוואה ובמסווה כדי לפתח מודעות למרחב שבו אני חי. עם זאת, אני מנסה ליצור הקשר עבור הצופה ולעודד את הצורך שלי עצמי להעלות שאלות בנוגע לאופן שבו אני מספר את הסיפור שלי וכיצד אוכל לפרש מחדש את סביבתי.

העבודות המוצגות בתערוכה הן ניסיון לייצג את זהותי באמצעות חומר ואור - דרך אובייקטים פיסוליים המחוברים להיסטוריה מקומית, ודרך דימויים מסיפורי התנ"ך ומיתולוגיה נוצרית, המופיעים בציורים. המדיומים השונים שבהם אני פועל - ציור, יצירות דיגיטליות בתלת-ממד, פיסול ומייצב, מקיימים אינטראקציה ביניהם ומייצגים את המצב הקיומי והמקום בו אני מצוי כרגע. הפרקטיקה האמנותית שלי מבקשת לחקור לעומק את המשמעות מאחורי הזהויות שלי, המושפעות תרבותית מהלך-הרוח המתמשך שבו אני נתון תחת מה שמכונה "ארץ הקודש", זו שאני נושא על כתפיי.

דפנה בן ארי / בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב

עבודותיי מתחילות לרוב בסיפור, בחוויות אישיות ובהתבוננות במציאות שסביבי. נושאי הציור שאובים ממחשבותיי וזיכרונותיי ומאנשים המעוררים בי השראה. לעתים קרובות, כשאני נמצאת לבדי, אני יוצרת עולמות חדשים הנובעים מתוך החשיכה. את הסיפורים שעולים בי אני מזווגת עם טקסטיל משומש שאני מוצאת בפחי אשפה, במוסדות תרומה ובבית הוריי. הסטודיו שלי מכיל אוסף של בדים וחפצים מן המוכן (Ready Made) המשמשים בעבודותיי.

אני שואבת השראה מדמויות המצויות בשוליי החברה - עלובי-החיים, חסרי-בית, נשמות אבודות, מודרים, מנושלים. אנשים המכירים את העולם באופן עמוק אך עם זאת זרים לו. אלו שמסלול חייהם ועתידם כאילו נקבע מראש בשל נסיבות הגעתם לעולם. אני מזדהה עמם מפני שגם אני מרגישה כך לעיתים. יצירותיי מבוססות על אירועים שהתרחשו במפגש איתם, או מתוך היכרות אישית. מבטי חומל אך בו בזמן גס וצורם; דרכו אני מבקשת לנפץ את שקיפותם. ירושלים, עיר הולדתי היא מושא להתבוננות אישית ועמוקה בניסיון לפענח את טיבה. המטען ההיסטורי והדתי, אינספור תפילות ומסעות עלייה לרגל, משמשים מוזה פורייה בעבודותיי. אוכלוסייתה המגוונת היא מקור בלתי נדלה של דימויים; הכבדות הכמעט צינית של העיר ואנשיה - כולם קדושים ומעוררי גועל בו-זמנית.